

FIL DIRECTE

Notícies en línia

SPC Sindicat de Periodistes de Catalunya

Número 54/ Mes d'abril de 2006

Sumari

La vaga massiva a RTVE demostra la fermesa dels treballadors contra el pla de la SEPI »

El Pla de formació de l'SPC consta de 17 cursos»

L'SPC denuncia les agressions contra corresponsals de TV3, que, a més, pateixen una contractació precària»

La precarietat laboral a les empreses de comunicació castiga sobretot les dones»

Els sindicats de TV3 reclamen una urgent tramitació de la llei de reforma de la CCRTV»

L'SPM guanya les eleccions al diari *La Razón*, on l'empresa obligava els treballadors a renunciar a la representació sindical»

Èxit de la vaga a Antena 3 TV»

Homenatge a Julio A. Parrado en el tercer aniversari de la seva mort»

Tres anys després de la mort de Couso, els periodistes segueixen igual de desprotegits»

Els periodistes italians d'agències, diaris i Internet secunden una vaga de 24 hores»

El jutge archiva la denúncia de Berlusconi contra els autors d'un llibre sobre les relacions entre mitjans i poder a Itàlia»

Sancionen a periodistes xilens per faltes d'ètica durant la dictadura»

La vaga massiva a RTVE demostra la fermesa dels treballadors contra el pla de la SEPI

El 90% dels treballadors de TVE a Catalunya van participar a la vaga convocada pel Comitè General Intercentres (CGI) el 5 d'abril passat, en contra del pla de sanejament elaborat per la Societat Estatal de Participacions Industrials (SEPI). A RNE-Catalunya, la participació encara va ser més important, perquè va arribar fins i tot al 96 % i hi havia la meitat dels caps de l'emissora. En l'àmbit estatal, el seguiment va ser del 90 % a TVE i d'entre el 80 i el 85% a RNE. La xifra que dóna l'empresa sobre el seguiment és més baixa, perquè inclou entre els no vaguistes el personal afectat pels serveis mínims, el 12,5% de la plantilla, quan es tracta de persones que no poden decidir si hi participen o no. Aquesta alta cota de suport a la vaga demostra la fermesa dels treballadors contra el pla de la SEPI i el Govern.

Els autors del pla de desmantellament de RTVE i els seus partidaris no han parat de dir que el seu contingut és negociable, però no han retirat ni una de les seves propostes inicials malgrat el rebuig que han provocat. Només han parlat d'alguna rectificació a Catalunya i les Canàries, obligades per les mobilitzacions de la plantilla. Aquest és el camí i és el que venim recorrent els que defensem una plantilla que permeti un futur competent, de qualitat i diversificat. La Societat Estatal de Participacions Industrials (SEPI) no actua en aquest cas al servei d'una RTVE pública, sinó com el braç executor ocult dels interessos del mercat. La SEPI menteix quan diu que el seu pla és l'única possibilitat de supervivència per a RTVE; ben al contrari, aquest pla l'arraconarà irremeiablement, perquè li dóna un tractament de tot a cent aplicant únicament criteris mercantilistes.

La Federació de Sindicats de Periodistes (FeSP) considera que existeixen motius sobrats per haver donat suport a la vaga un cop analitzades amb detall les greus conseqüències que portaria a RTVE el pla de la SEPI en els seus paràmetres actuals. Per tant, exigim que s'aprovi primer la nova Llei d'RTVE i que a continuació s'adoptin les mesures que la facin possibles perquè sense una estructura forta, diversa i amb mitjans adequats no és possible que existeixi aquest servei públic. Tampoc es pot fer sense professionals suficients i qualificats. Mentre la SEPI no modifiqui de manera substancial el seu pla, cal rebutjar-lo, perquè suposa el desmantellament d'RTVE.

Des de la FeSP sempre s'ha situat en el mateix nivell les reivindicacions laborals, econòmiques i professionals perquè només totes elles juntes permeten informar amb responsabilitat, dignitat, llibertat i independència, principis que els sindicats de la FeSP considerem imprescindibles, tant en els mitjans privats com en els públics. Sense dignitat professional ni responsabilitat social per part dels treballadors d'RTVE, la radiotelevisió pública no tindrà futur. «

El Pla de formació de l'SPC consta de 17 cursos

El Sindicat de Periodistes de Catalunya impulsa un pla de formació per als treballadors de les empreses de comunicació, tant els que estan en plantilla com els que són autònoms. El pla consta de 17 cursos i es desenvolupa en col·laboració amb l'empresa Fons Formació. Estan finançats per la Fundació Tripartita per a la Formació en l'Ocupació i pel Fons Social Europeu. En aquells mitjans en els quals hi hagi grups de deu o més persones, el curs es podrà impartir a les pròpies instal·lacions de l'empresa. Les persones interessades en participar-hi han de demanar el formulari preceptiu a la secretaria de l'SPC, sigui per telèfon (93.412.77.63) o per correu electrònic (spc@sindicat.org).

Els cursos són els següents:

- 1.- Anglès mòdul I i II (40 hores cadascú)
- 2.- Anglès mòdul III (60 hores)
- 3.- Auditories de Qualitat (20 hores)
- 4.- Disseny gràfic amb tecnologia multimèdia (30 hores).
- 5.- Edició i muntatge d'imatges a la web. (20 hores)
- 6.- Infografia de premsa (20 hores)
- 7.- Tècniques d'edició periodística (20 hores)
- 8.- Tècniques de redacció, guió i periodisme (20 hores)
- 9.- Operació d'equips de ràdio i televisió (20 hores)
- 10.- Preparació de textos (20 hores)
- 11.- Tècniques de locució (20 hores)
- 12.- Producció i realització d'audiovisuals i ràdio (20 hores)
- 13.- Tècniques de reportatge en polítiques salarials (16 hores)
- 14.- Prevenció i protecció contra incendis (16 hores)
- 15.- La gestió mediambiental ISO 14001 (20 hores)
- 16.- Lideratge i motivació (16 hores)
- 17.- Xarxes wi-fi i homeplug (16 hores)

La participació en aquests cursos és totalment gratuïta ja que l'objectiu d'aquests programes és contribuir a la

qualificació i el perfeccionament dels treballadors en el seu lloc de treball, mitjançant la formació contínua. Els cursos s'imparteixen normalment fora de la jornada laboral, tot i que és possible pactar amb l'empresa la inclusió de la formació en horari de feina. L'assistència és totalment imprescindible ja que està supervisada per la Generalitat de Catalunya. Fons Formació, l'empresa amb la qual col·labora l'SPC per al desenvolupament del pla de formació, disposa de centres a Barcelona i Tarragona per realitzar-hi els cursos que no es facin a les mateixes empreses. L'SPC fa una crida al conjunt dels treballadors del sector perquè siguin conscients de la necessitat d'ampliar els seus coneixements ja que el creixent procés d'implantació de noves tecnologies obliga a adaptar-se als nous perfils professionals que es van generant. A la pàgina web del Sindicat (www.sindicat.org) hi ha àmplia informació sobre aquest pla de formació i els continguts de cada curs. «

L'SPC denuncia les agressions contra corresponsals de TV3, que, a més, pateixen una contractació precària

En el curs d'una manifestació a París contra el contracte-escombraria del Govern Villepin, l'equip de TV3 a la capital francesa, format per Carles Costa i Christopher Julien, va ser agredit per revoltosos, i el càmera va haver de rebre atenció mèdica. Es dona la circumstància, reiteradament denunciada pel comitè d'empresa i la secció sindical de l'SPC, que aquesta corresponsalia, com altres de TVC a l'estranger, es cobreix de forma irregular amb suposats *freelance* que treballen a tant la peça quan en realitat estan sotmesos plenament a la disciplina de l'empresa, que no dubta a presentar-los com a corresponsals i que dicta a on han de ser i què han de fer a cada moment. Aquesta modalitat contractual, introduïda fa uns anys -contra la tradició anterior- per estalviar costos i amb l'argument que així es poden cobrir informativament més països, no sols és irregular i injusta amb els companys, sinó que comporta riscos també reiteradament denunciats i una protecció legal i laboral inferior en cas d'agressions o situacions de conflicte (com ja es va comprovar en el cas de les morts de Julio Anguita Parrado, José Couso i Ricardo Ortega).

La protecció per als milers de falsos col·laboradors a qui les empreses i els convenis de premsa impedeixen estar en plantilla la donaria sens dubte una regulació legal de la

professió periodística com la que és ara al Congrés dels Diputats i que reprén les seves tasques a la Comissió Constitucional (perquè tracta del dret fonamental a la informació) un cop acabades les de l'Estatut de Catalunya. Es tracta de la proposició de Llei de l'Estatut del periodista professional, que va acompanyada de la Llei dels drets laborals dels periodistes, que justament volen assegurar la protecció legal i laboral per als col·laboradors que treballen estructuralment per a les empreses i que són, en realitat, plantilla encoberta. Per això, i a més d'encoratjar el comitè d'empresa de Televisió de Catalunya i a la secció sindical de l'SPC per conduir a bon port la lluita contra la precarietat i la irregularitat de la contractació mercantil injustificada, cridem els professionals de la informació a donar ple suport a les proposicions de Llei esmentades, que busquen defensar el dret constitucional a la informació assegurant, com no pot ser d'altra manera, les bases laborals mínimes que el poden garantir. «

La precarietat laboral a les empreses de comunicació castiga sobretot les dones

A les empreses de comunicació, la precarietat laboral castiga especialment les dones, ja que són el nucli principal del col·lectiu més desregulat i desprotegit que és el dels col·laboradors o periodistes a la peça. Aquesta és la dada principal que s'aportava en el comunicat que va fer l'SPC amb motiu del 8 de març, Dia de la Dona Treballadora. La situació de desigualtat entre homes i dones a l'entorn laboral, on les dones treballadores encara cobren de mitjana un 40% menys que els homes, i a on el 78% de treballs a temps parcial són ocupats per dones, no és, doncs, un fet estrany en el món del periodisme. Per tal d'acabar amb aquesta situació, reiterem el nostre suport a l'aprovació de l'Estatut del periodista professional -actualment en una lenta tramitació al Congrés dels Diputats- i de la Llei de Regulació dels Drets Laborals dels Periodistes, que té com a eix essencial la regulació dels periodistes a la peça. Són eines indispensables per a la plena dignificació de la tasca periodística i per assolir la igualtat d'oportunitats entre dones i homes treballadors/es del món de la comunicació. D'altra banda, també denunciem la permanent situació de discriminació de les dones periodistes a les empreses de comunicació, on ja són quasi la meitat de les treballadores però només representen un escàs percentatge del personal directiu dels mitjans. El

text íntegre d'aquest comunicat es pot consultar a la pàgina web del Sindicat (www.sindicat.org) «

Els sindicats de TV3 reclamen una urgent tramitació de la llei de reforma de la CCRTV

Les seccions sindicals a TV3 de l'SPC, CCOO, UGT i la CGT van emetre el 6 de març passat un comunicat en el qual recordaven que el desembre de 1999 va tenir lloc un debat històric al Parlament de Catalunya sobre els mitjans públics de comunicació audiovisual que culminava una llarga mobilització dels professionals d'aquests mitjans i obria un viu debat dins de la societat civil en què destacats experts van fer valuoses aportacions. Com a conseqüència, en una resolució votada per unanimitat, es va adoptar el compromís de reformar la llei de creació de la Corporació Catalana d'RTV a fi de fer-la més plural i independent.

A l'escrit s'afirma que "el principal partit de l'oposició, CiU, no solament ha endarrerit deliberadament la tramitació sinó que les seves objeccions a la composició del consell d'administració ataquen el moll de l'os del model de desgovernamentalització que s'està demanant des de 1999". Per aquesta raó, es demana a PSC, ERC i ICV-EUiA "que siguin coherents amb el compromís adquirit, tant el 1999 des de l'oposició com el 2003 des del govern, i que facin possible la immediata aprovació de la llei en els termes del projecte presentat. No es pot tornar a decebre la societat catalana reiterant l'incompliment d'aquest compromís o desvirtuant-lo en base a un consens equívoc". A la pàgina web del Sindicat (www.sindicat.org) hi ha el text íntegre d'aquest comunicat. «

L'SPM guanya les eleccions al diari *La Razón*, on l'empresa obligava els treballadors a renunciar a la representació sindical

La candidatura del Sindicat de Periodistes de Madrid (SPM) ha guanyat les eleccions sindicals celebrades a *La Razón* el divendres 31 de març, obtenint els nou llocs del comitè d'empresa. Es dona la circumstància que aquest rotatiu, durant els vuit anys que porta de vida aquest diari, obligava els treballadors a la signatura del contracte laboral a acceptar "sense representació sindical". Tot i això, l'SPM-FeSP va convocar-hi eleccions sindicals i ha estat

l'única formació sindical que ha presentat una llista. L'empresa va intentar presentar una candidatura alternativa, però no ho va aconseguir. El cens era de 200 persones, de les quals van votar 122 (61%). 115 van votar a favor de la llista de l'SPM i set van votar en blanc. «

Èxit de la vaga a Antena 3 TV

Un 60% dels treballadors d'Antena 3 TV van secundar la vaga convocada pel comitè d'empresa els dies 29 i 30 de març per protestar per la manca d'acord en el conveni i "per l'assetjament que la direcció està fent sobre els treballadors". Els salaris estan congelats des del 2004 i els sindicats acusen la direcció de voler "eradicar els drets dels treballadors". El comitè d'empresa ha denunciat "detestables conductes d'intimidació exercides contra els responsables dels departaments pel fet de no implicar-se prou en dissuadir els treballadors al seu càrrec de participar a la vaga". En aquest sentit, la representació laboral ha destacat el paper coercitiu de la responsable de l'àrea d'informatius, Gloria Lomana. El comitè diu que "tant de bo l'equip que comanda Maurizio Carlotti -conseller delegat de la cadena- reflexioni sobre les jornades de vaga i mobilització i compregui que, després de quinze mesos de pressió a l'empresa contra els treballadors, si hi ha un camí per al diàleg i l'entesa, aquesta no passa, evidentment, per la submissió mitjançant l'extorsió". Els sindicats recorden que veurem com la mateixa direcció que pressiona la plantilla es repartirà 76,84 milions d'euros entre una trentena de directius. També al·ludeixen al fet que aquests mateixos directius, a més, "ostenten dos o tres càrrecs en les noves empreses creades a fi i efecte d'externalitzar àrees de la producció d'Antena 3 TV". «

Homenatge a Julio A. Parrado en el tercer aniversari de la seva mort

Diversos actes celebrats a Còrdova al llarg de la primera setmana d'abril han servit per retre homenatge a Julio A. Parrado en el tercer aniversari de la seva mort, succeït el 7 d'abril del 2003, mentre cobria la guerra d'Iraq *encastat* en les tropes dels EUA. Els actes van començar el dimecres 5 d'abril amb la convocatòria d'un premi que du el nom del periodista d'*El Mundo* i es van tancar el divendres 7 d'abril,

coincidint amb la data de la seva desaparició, amb un acte a la plaça que, a la ciutat on va néixer, recorda el company desaparegut, al qual van assistir prop de 250 persones. Organitzat pel Sindicat de Periodistes d'Andalusia (SPA) a Còrdova, l'homenatge va començar amb una ofrena floral, que es va repetir també a la plaça José Couso, que l'Ajuntament de la ciutat va dedicar també al periodista de Telecinco, assassinat un dia després, el 8 d'abril, a l'Hotel Palestine.

A la plaça Julio A. Parrado, segons la crònica d'*El Mundo*, va intervenir Stefano Albertini, director de la Casa Italiana de la Universitat de Nova York -ciutat on Anguila Parrado va treballar de corresponsal del seu diari- i amic personal del periodista. Albertini va destacar l'"esperit independent" de Julio, a qui va definir com un "instrument per a la pau" que "mai va ser instrumentalitzat per ningú". Així mateix, va agrair a la ciutat de Còrdova que tres anys després de la mort del seu amic es bolqués de forma tan intensa en l'homenatge. També va intervenir la secretària general de l'SPA a Còrdova, Elena Lázaro, qui va voler reivindicar a Julio A. Parrado "no només com corresponsal de guerra, sinó com periodista sobre totes les coses". També va assegurar que per a Còrdova "és un orgull" que Julio naixés en aquesta ciutat. També va intervenir Andrés Ocaña, Tinent d'Alcalde de la ciutat andalusa, que va reclamar que es reconegui un Estatut Professional per a la professió. L'acte va finalitzar amb la intervenció del cantautor cordovès Ismael Serrano. A l'homenatge van estar presents, a més, la mare i la germana de Julio A. Parrado.

El dimecres 5 d'abril, l'SPA i l'Ajuntament de la ciutat anunciaven la creació d'un premi de periodisme amb el seu nom. El guardó distingirà "aquells professionals del periodisme que en la seva labor professional siguin referents en l'aposta per la pau", segons va explicar l'alcalde de la ciutat, Rosa Aguilar. El mateix dia, la Universidad de Màlaga va oferir un homenatge al periodista mort en reconeixement a la seva labor informativa. En l'acte va participar la mare de Julio A. Parrado, que va rebre una placa en record a la cobertura informativa del seu fill com a corresponsal de guerra.

Còrdova va ser escenari el dijous de la *I Trobada de Periodistes Julio Anguila Parrado Corresponsals de guerra, reporters per a la pau*. En la taula rodona van participar el cap d'Internacional d'*El Mundo*, Roberto Montoya, la corresponsal a Nova York del Grup Vocento, Mercedes

Gallego, i el secretari general de la Federació Espanyola de Sindicats de Periodistes (FESP), Enric Bastardes. Tots ells van reclamar un estatut per a garantir la cobertura en la guerra. «

Tres anys després de la mort de Couso, els periodistes segueixen igual de desprotegits

L'Audiència Nacional ha decidit arxivar la denúncia presentada pels familiars de José Couso, mort a trets pels militars nord-americans a la guerra de L'Iraq, ara fa gairebé tres anys. El col·lectiu de familiars, amics i companys del càmera de Tele 5 mort a l'Hotel Palestine de Bagdad conjuntament amb el periodista ucranià Taras Protsyuk, que treballava per a l'agència Reuters ha desenvolupat una llarga acció per dilucidar les responsabilitats d'aquest atac. Han mostrat un coratge digne d'elogi per exigir les responsabilitats per aquests fets i, coincidint amb aquest tercer aniversari, han tornat a convocar actes de protesta.

Però més enllà d'aquests fets puntuals, la situació actual dels periodistes a Espanya és exactament la mateixa que la que existia quan el fatal succés va acabar amb la vida del company Couso. Segueix havent-hi una total desregulació i absència de protecció dels seus drets fonamentals com a treballadors i fins i tot com a persones quan s'atenen, per motius professionals, escenaris perillosos. L'Estatut del Corresponsal en Zones de Conflicte, aprovat a la Trobada de Periodistes de la Mediterrània celebrada l'any passat a Almeria, planteja l'exigència d'un conjunt de mesures per a protegir el treball dels treballadors de la informació que desenvolupen la seva tasca professional en aquestes circumstàncies. En les conclusions d'aquesta trobada s'insta que aquest estatut "sigui assumit pels governs i serveixi de model en negociacions amb els editors".

És per això que des de la FeSP s'exigeix que les institucions arbitrin sistemes per evitar que succeeixin nous casos Couso i que si, donada la naturalesa d'aquestes situacions, es produïssin tragèdies similars, això no obligués els familiars de les víctimes a veure's forçats a iniciar penosos i costosos procediments per veure reconeguts els seus drets i per determinar les responsabilitats pertinents. És evident que la mort de Couso té uns culpables clars: els militars nord-americans que van disparar contra l'hotel que allotjava els periodistes sabent que en aquest establiment estava

tota la premsa internacional. També sembla evident, tret que es produeixi un canvi inesperat, que no pensen pagar per això. Una manera d'evitar injustícies d'aquesta mena és que els editors acceptin negociar, com ja ho ha fet algun, el citat Estatut del Corresponsal en Zones de conflicte i ho incorporin en els convenis col·lectius de les seves empreses. Així mateix, la FeSP emplaça els editors perquè ho incorporin als convenis existents i als que es negociïn de nou, en els diversos sectors de la comunicació. «

Els periodistes italians d'agències, diaris i Internet secunden una vaga de 24 hores

Els periodistes italians d'agències, diaris i pàgines digitals d'informació van secundar el dissabte 18 de març passat una vaga de 24 hores, segons la crònica feta per l'agència EFE, per reclamar la renovació del conveni col·lectiu, que va vèncer fa més d'un any. L'atur va ser anunciat el 17 de març per la Federació Nacional de la Premsa Italiana (FNSI), que ja havia advertit de la seva intenció de portar a terme vagues "per sorpresa" durant la campanya electoral per als comicis dels dies 9 i 10 d'abril passats. La FNSI va assegurar que la decisió de la convocatòria de la vaga no es va prendre a la lleugera i que "havia intentat totes les vies" per convèncer els editors italians, agrupats a la FIEG, de la necessitat de millorar les condicions laborals i acabar amb la precarietat. La FIEG integra als editors dels diaris, les emissores de radiotelevisió privades locals i l'Agència per a la Contractació en l'Ocupació Pública. La FNSI negociava des de feia mesos la renovació del conveni, però el diàleg es troba actualment bloquejat.

"No es pot demanar als periodistes que redueixin la seva autonomia i renunciïn a la seva missió d'informar correctament als ciutadans", lamenta la FNSI en un comunicat, en el qual acusa la FIEG de "manipular als empleats" i "tractar als joves periodistes com pàries de la societat". També critica la precarietat laboral i les escasses remuneracions als "col·laboradors externs" dels mitjans de comunicació, als quals s'han arribat a pagar xifres "de riure, de dos euros per peça", assegura el comunicat. A la vaga del dissabte 18 de març, va seguir una segona aturada d'una setmana, el 25 de març, dels periodistes de televisió i ràdio pels mateixos motius. «

El jutge arxiva la denúncia de Berlusconi contra els autors d'un llibre sobre les relacions entre mitjans i poder a Itàlia

Al juny del 2002, a Bolonya (Itàlia), va néixer OrfeoTV, i en mesos successius, en diverses ciutats italianes, es disseminen les televisions de carrer que van donar vida al circuit Telestreet. D'aquesta activitat va néixer un llibre que es va titular *Telestreet. Màquina imaginativa no homologada*, que ha estat publicat a Itàlia, a Espanya i aviat ho serà als Estats Units. Narra les relacions entre poder polític i mitjans de comunicació a la Itàlia de l'últim decenni: "Mitjançant l'engany i la il·legalitat, un grup econòmic i publicitari s'ha apropiat d'un enorme poder mediàtic, usant-lo sense escrúpols per obtenir el poder polític. I el poder polític ha estat utilitzat per protegir i reforçar els interessos d'aquest mateix grup. Amb això s'han sacrificat sistemàticament els interessos de la comunitat nacional, el respecte a la llei i a les més elementals normes de convivència".

El passat 8 de març, a la ciutat de Pàdova, on el llibre ha estat imprès en la seva edició italiana, els seus autors van haver de comparèixer davant d'un jutge per respondre a l'acusació de difamació interposada per Federico Confalonieri. Sent titular de Mediaset, sentint-se difamat pel llibre, i sentint també greument lesionats els interessos de l'empresa (que, competint en borsa, hauria sofert suposadament, per causa del llibre, danys morals i materials, tant ella mateixa com els seus accionistes), Confalonieri demana que els autors d'aquest llibre siguin perseguits tant per la via penal com la civil. No és la primera vegada que el govern de Mediaset posa en marxa mesures dirigides a eliminar tota veu lliure. L'eliminació de les pantalles televisives d'Enzo Biagi, Santoro, Luttazzi, Sabina Guzzanti i molts altres està ja inscrita en el gran llibre de la història universal de la infàmia. Després van atacar un llibre que no s'ocupa de trames secretes, que no revela estafes ni enganys, sinó que es limita a enunciar un principi: la connexió entre poder econòmic, poder mediàtic i poder polític assassina la democràcia. Finalment, però, coincidint amb el tancament d'aquesta edició de Fil Directe, el jutge de Pàdova, va arxivar la denúncia. D'altra banda, cal recordar que la Federazione Nazionale Stampa Italiana (FNSI) -el sindicat italià de periodistes- ha mantingut també nombrosos llibres amb el govern de Silvio Berlusconi. A la pàgina web del Sindicat es pot consultar el comunicat íntegre. «

Sancionen a periodistes xilens per faltes d'ètica durant la dictadura

Diversos periodistes van ser sancionats pel Col·legi de Periodistes de Xile per falta d'ètica i incompliment del deure de "lliurar la veritat a la ciutadania" en la cobertura de les matances d'opositors durant la dictadura pinochetista, segons ha informat el diari *La Nación*, en la crònica recollida per l'agència alemanya de notícies. Les informacions del rotatiu xilè progovernamental revelen que es tracta de directius de l'època d'alguns dels principals diaris del país, així com d'informadors que van publicar notícies sobre la mort d'opositors al règim d'Augusto Pinochet amb titulars com "Exterminats com ratolins".

Així, es resol a favor del Col·lectiu de Familiars de Detinguts Desapareguts de l'*Operació Colombo*, que havia denunciat els periodistes i sol·licitat "la reparació d'un dany profund i un rescabament als nostres familiars i amics tan vilment desacreditats en la memòria històrica del país". L'*Operació Colombo* va ser un muntatge de la policia secreta de la dictadura per a encobrir la matança de 119 opositors entre 1974 i 1975 i fer-la semblar com ajustaments de comptes entre ells, per a això va comptar amb la connivència d'alguns dels mitjans de comunicació nacionals i d'altres països de la regió.

Els denunciats són els exdirectors d'*El Mercurio*, René Silva, *La Segunda*, Mario Carneyro, *Las Últimas Noticias*, Fernando Díaz Palma, i *La Tercera*, Alberto Guerrero, així com les periodistes Mercedes Garrido i Beatriz Undurraga. Silva i Carneyro van ser declarats "inimputables" per haver mort ja, però en el cas dels altres dos directors, Díaz Palma i Guerrero, ambdós van rebre una "censura pública i suspensió de la qualitat de membres del Col·legi de periodistes durant sis mesos". La mateixa sanció, encara que per tres mesos, va rebre Beatriz Undurraga, mentre que Mercedes Garrido va ser absolta per no haver pogut provar les acusacions en la seva contra, assenyala el rotatiu. «

Revisió lingüística: **Traduït** (<http://traduit.com>)

Us preguem que, si no voleu rebre aquest butlletí, [respongueu](#) amb "Baixa FIL DIRECTE" a l'Assumpte del missatge.